

AUTOR: PETR POHORSKÝ

MIROSLAV DUB: CHTĚLI JSME PŘÍSPĚT K NÁVRATU NAŠEHO STÁTU DO RODINY VYSPĚLÝCH PRŮMYSLOVÝCH ZEMÍ

Stylové prostory Muzea Stará Čistírna v Praze se staly místem oslav čtvrtstoletí působení jedné z předních českých inženýrských firem SIDAT. Společnost se za dobu své existence výrazně zapsala svými projekty v řadě významných, nejen českých a slovenských producentů potravin a nápojů. Čas na krátký rozhovor si udělal zakladatel a dnešní prokurista firmy Miroslav Dub.

Jaké emoce jste zažíval při slavnostním večeru, když jste vzpomínal na 25letou historii firmy?

Dvacet pět let se nedá vměstnat do jedné vzpomínky. Pro mne to ale byl neskutečný pocit zažít naše kolegyně a kolegy z firmy, jejich partnery a partnerky, reprezentanty našich tuzemských a zahraničních obchodních partnerů, spolupracujících firem a dalších subjektů, celkem více než 350 osob, které vážily cestu, aby mohly tuto slavnostní chvíli s námi sdílet.

Co se vám vybaví, když si vzpomenete na začátky firmy a na pozici, kterou na trhu zastává nyní?

Z prvního období působení firmy si vybavuji především dvě skutečnosti. První z nich byl fakt, že tenkrát si málokdo byl schopen přiznat, že až na výjimky je naše výrobní základna neuvěřitelně zastaralá. Měli jsme tedy jasnou vizi: chtěli jsme přispět k vybudování moderní tuzemské výrobní základny a k návratu našeho státu do rodiny vyspělých průmyslových zemí.

Jednou z cest k tomuto návratu bylo uplatnění automatizace ve spojení s moderními výrobními technologiemi.

A druhou byla privatizační vlna. Česká výrobní základna v ní prakticky zmizela a postupně víceméně přešla do zahraničních rukou. Zbylé české podniky nebyly až na výjimky schopny modernizaci financovat, noví zahraniční vlastníci tuzemským subjektům, pro ně vesměs neznámým, nevěřili a až na výjimky nebyli ochotni se do modernizace svých nově nabytých výrobních podniků pustit. Mnohdy pro ně bylo i lepší stavět provozy nové. V našem oboru měli při jejich vzniku přednost zahraniční dodavatelé, stejně tak jako tomu bylo při modernizaci starších výrobních kapacit. Museli jsme tedy řešit dilema, co s tím, když ti, co by nás chtěli, neměli peníze, a ti, co peníze měli, nás nechťeli.

A tak nezbylo, než pokusit se hodně a intenzivně učit a naučit, pak přesvědčit zahraniční majitele, že jsme také schopni splnit jejich představy o kvalitě a rychlosti dodávek, že i v Čechách se najdou seriózní obchodní partneři, kteří ctí morálku a etiku podnikání, a že si tedy zasloužíme jejich důvěru. Že nás mohou považovat za standardní evropskou inženýrskou společnost. A od toho se pak odvíjel náš další osud. Myslím, že příležitosti, které se nám postupně naskývaly, jsme dobře využili.

Produkty a služby, které jsme za těch 25 let jenom do podniků v ČR dodali, zabezpe-

čují provoz, respektive přispívají k provozuschopnosti výrobních technologií v hodnotě mnoha miliard korun. Firmu tvoří zkušený multiprofesní tým, mnozí pracovníci působí i ve vývojových týmech zahraničních market-leader firem. Jsme renomovaný dodavatel rozsáhlých automatizačních projektů a sofistikovaných komplexních řešení s vysokou mírou přidané hodnoty. V oblasti výrobní informatiky disponujeme vlastní modulární stavebnicí SIDAT SIDAS. Při obratu cca čtvrt miliardy Kč máme více než 45% podíl exportu, zejména do zemí Evropské unie. Pro vysokou profesionalitu a spolehlivost našich dodávek jsme v našem oboru žádaným dodavatelem náročných komplexních řešení.

Existují zásadní věci, které byste udělal v průběhu budování firmy jinak?

Myslím, že zásadní žádné. U těch méně významných ne všechno bylo vždy správně, ale pokaždé to byl zdroj poučení. Learning by doing.

Máte představu o tom, jak by měla firma vypadat za dalších 25 let?

V současnosti narážíme na nedostatek kvalifikovaných techniků. Již dnes proto uplatňujeme vliv na charakter technického vzdělávání v naší zemi a v tomto směru chceme i v nejbližších letech účinně pokračovat.